

Kürti László

lányos apák

fiús apák meccsekre járnak, hordják a srácokat focizni vasárnap.
állnak az esőben és anyázzák a bírót, vagy nem anyázzák,
de kiabálnak nagyon. a fiús apák tanítják, hogy kell
kötényt adni, lábról levenni, kidolgozni pár ámulatba ejtést.
sok köténytől épül a státusz és bomlanak a fűzők.
„csak nyápic ne legyél, kislányom, a fű zöld, de ragadjanak a csajok,
légy a légy papírra, lábához labda, legeltesd nyájadat,
ha széles már a pálya!”

lányos apák szemközti épületben kerülnek a focit, tépett sérót,
nagy dumákat. lányos apák balettra járnak heti kétszer,
és művészetté emelnek minden mozdulatot. barbikról,
sellőkről, szerelemről mesélnek, és előrelátásról
meg hogy a fiúk focizni járnak, és most tanulnak cselezni,
egérutakra lelnek két spárga között.
a lányos apák szigorúak szerelemben és a fiús apákkal,
ha nőkről van szó egy kávézóban, strandon. lányos apáknak
udvarolnak a megfontolt, okos fiús apák. de a lányos apák
nehezen szelídülnek.

KÜRTI LÁSZLÓ (1976) Mátészalkán élő költő, gimnáziumi tanár. Utóbbi verseskötete: *Ahogy én öleltem* (Kalligram, 2020).

alaptábor

nem beszélünk, minden panasznak tűnhet.
pedig mondanám, hogy rettegni nem szabad,
meghalni bűn és a betegség, mint a szégyen,
piszkosul sokba kerülne.

jobb titkolni mindent. maradni. tűnni el,
akár egy nagy ikon. csak ne vigasztalj, lever,
mint az antibiotikum. forró tea után
izzadás, értelmet a láz elterel.

van mondat, völgy, amiben nem tévedünk el?
nézzünk szembe, légy ma te is bátor!
maréknyi idő, forró szotyji fújva, csendben kivárni...
szerettem volna tisztelettudón egy kicsit hegytetőre
állni. de most ennyire futotta: alaptábor.

